

क्षोधः,	क्षोधः,	चुक्षुत्सः,	चोक्षुधः ;
क्षोद्धुम्,	क्षोधयितुम्,	चुक्षुत्सितुम्,	चोक्षुधितुम् ;
^१ क्षुत्-क्षुधा,	क्षोधना,	चुक्षुत्सा,	चोक्षुधा ;
क्षोधनम्,	क्षोधनम्,	चुक्षुत्सनम्,	चोक्षुधनम् ;
क्षुधित्वा ^A }	क्षोधयित्वा,	चुक्षुत्सित्वा,	चोक्षुधित्वा ;
क्षोधित्वा }			
सङ्क्षुध्य,	प्रक्षोद्धय,	प्रचुक्षुत्स्य,	प्रचोक्षुध्य ;
क्षोधम् २	क्षोधम् २,	चुक्षुत्सम् २,	चोक्षुधम् २ ;
क्षुधित्वा २-क्षोधित्वा २,	क्षोधयित्वा ,	चुक्षुत्सित्वा २,	चोक्षुधित्वा २.

(316) “क्षुभ सञ्चलने” (I-भ्वादिः-751. सक. सेट्. आत्म.)

सञ्चलनम्=प्रकृतिविपर्यासः, गमनं च । इति मा-धातुवृत्तौ ।

‘क्षुभ्नाति क्षोभते क्षुभ्येत्, इति संचलने क्षुभेः ॥’ (श्लो-144) इति देवः ।
क्षोभकः-भिका, क्षोभकः-भिका, ^३चुक्षुभिषकः-चुक्षोभिषकः-षिका, चोक्षुभकः-
भिका;

क्षोभिता-त्री, क्षोभयिता-त्री, चुक्षुभिषिता-चुक्षोभिषिता-त्री, चोक्षुभिता-त्री ;

— क्षोभयन्-न्ती ; क्षोभयिष्यन्-न्ती-ती ; —

क्षोभमाणः, क्षोभयमाणः, चुक्षुभिषमाणः-चुक्षोभिषमाणः, चोक्षुभ्यमाणः ;

क्षोभिष्यमाणः, क्षोभयिष्यमाणः, चुक्षुभिषिष्यमाणः-चुक्षोभिषिष्यमाणः,

चोक्षुभिष्यमाणः ;

प्रक्षुप्-प्रक्षुब्-प्रक्षुभौ-प्रक्षुभः ;

1. ‘स्त्रियां क्तिम्’ (3-3-94) इत्यधिकारे ‘सम्पदादिभ्यः क्तिप्’ (वा. 3-3-94) इति क्तिप्, क्तिनोऽपवादः । ‘आपं चैव हलन्तानाम्’ इत्यनेन टाप् । ‘या देवी सर्वभूतेषु क्षुधारूपेण संस्थिता ।’ इति देवीमाहात्म्यम् ।

2. ‘वसतिक्षुधोरिद्’ (7-2-52) इतीद् क्त्वायाम् । ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति क्त्त्वविकल्पः । तेन रूपद्वयम् ।

3. ‘रलो व्युपधात्—’ (1-2-26) इति सनः क्त्त्वविकल्पः ।

A. ‘पवितोऽनुगुणैर्वतैः शीतैः पूत्वा पयोनिधौ ।

बभञ्जाध्युषितं भूयः क्षुधित्वा पत्रिभिर्वनम् ॥’ भ. का. 9-39.